

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 300/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom, Štúrova 43, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 12C/57/2023-282 zo 6. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu č. k. 12C/57/2023-282 zo 6. februára 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka uznesením č. k. 12C/57/2023-248 zo 4. decembra 2024 rozhodol o výške náhrady trov konania, ktorým uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť žalobcovi (MH Invest, s.r.o.) náhradu trov konania v sume 635,01 eur (žalovaným nárokom boli náklady za úschovu prostriedkov za vyvlastnenie, pozn.). Proti označenému uzneseniu okresného súdu sťažovateľ podal sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením tak, že sťažnosť zamietol. K sťažnostnej argumentácii sťažovateľa o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spočívajúcich v osobe žalujúceho subjektu, ktorým je spoločnosť s ručením obmedzeným s plnou majetkovou účasťou štátu, uviedol, že sťažovateľ v sťažnosti nenamietal výšku priznanej náhrady ani spôsob, akým vyšší súdny úradník postupoval pri výpočte trov, len sa domáhal aplikácie § 257 CSP. V danom štádiu konania po právoplatnosti výroku, ktorým bol úspešnému žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania, už súd v rámci

rozhodovania o výške tejto náhrady nebol oprávnený preskúmať a prehodnocovať správnosť už právoplatného rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania (IV. ÚS 187/2018). Vychádzajúc z uvedeného, konštatoval, že vyšší súdny úradník pri vydávaní uznesenia č. k. 12C/57/2023-248 zo 4. decembra 2024 postupoval správne.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, opakujúc svoju argumentáciu prednesenú v konaní pred okresným súdom, tvrdí, že okresný súd pochybil, pričom zotrváva na svojom právnom názore, že vzhľadom na predmet sporu a osobu žalobcu bolo potrebné nepriznať žalobcovi náhradu trov konania. Tvrdí, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi a nepopierateľne v jeho veci existovali dôvody hodné osobitného zreteľa. Závery okresného súdu tak považuje za nedostatočné, arbitrárne, ktorými mal súd napadnutým uznesením porušiť základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je nesúhlas sťažovateľa s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu, ktoré považuje za arbitrárne.

5. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu konštatuje, že okresný súd vyhodnotil relevanciu námietok sťažovateľa správne, keď konštatoval, že v danom štádiu konania už súd rozhodoval len o výške náhradu trov konania na základe právoplatného výroku rozsudku o nároku na náhradu trov konania, preto aplikácia § 257 CSP už neprichádzala do úvahy. Námietky sťažovateľa tak vyhodnotil ako nedôvodné, preto sťažnosť zamietol. Takéto odôvodnenie napadnutého uznesenia, založené na právnom názore IV. senátu ústavného súdu, s ktorým sa II. senát v plnej miere stotožňuje, nie je možné považovať za zjavne neodôvodnené ani za arbitrárne. V plnej miere rešpektuje zákonnú úpravu vo väzbe na štádium rozhodovania o trovách konania.

6. Ústavný súd preto po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia a argumentácie v ústavnej sťažnosti dospel už pri jej predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol v celom rozsahu ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu